

ODA I.

Dum Titan ruribus benignior blanditur,
Et terra floribus pulcherrimis politur,
Dum Ver lætissimò superbit tempore,
Voluptas duplici nos tangit fœnore.
O audete, qui studetis!
O gaudete, dum floretis!

II.

Jucunda cœlitùs Lux denuò refulsit,
Quæ LUMEN antea ZITTANIS hoc indulfit,
Per quod Scholasticum sic claret atrium,
Ut inde FILII clarescant Civium.
O aveto Lux beata!
O salveto Lux optata!

III.

Sed de Natalibus nunc tardi cogitamus,
Cùm noctis nuncium diluculum spectamus:
Ast mendis turgidum præstamus Munium
Quod visum quæritat vitare testium.
O ignosce si peccamus!
O nil posce, quò vacamus!

IV.

Non Votis candidis obscuritas nocebit,
Si pectus flammulis piissimis ardebit,
LUX ipsum NUMEN est: Ocellus NUMINIS
In corda respicit de sede Luminis.
O spectato, quod conamur!
O probato, quod precamur!

Fac